

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทร.0-2649-5005

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันอังคารที่ 9 เดือนมกราคม พ.ศ.2550 หน้า 22

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

นิทานกระดานหก เรื่องเล่ามีชีวิต

คอลัมน์ สดจากเยาวชน

พีก็้อย

สีสัน ความสนุกของโลกในนิทาน ถูกรักเล่านิทานฝีมือฉกาจฉวยยกมาเล่าและถ่ายทอดออกมาเป็นละคร จากแล้วจากเล่า

ไม่ว่าจะเป็นนิทานเรื่อง "ลูกสิงโตเกร" ที่แยกไม่ออกว่าการทำตัวให้เป็นที่เคารพยำเกรงเหมือนที่พ่อสอนไว้เป็นอย่างไร จึงตระเวนแกล้งเพื่อนๆ ท้าป่า ก่อนถูกลูกกระต่ายและลูกหมีตัดนิสัย และเรียนรู้ว่าจะประพฤติตนอย่างไรให้เป็นที่เคารพและรับรู้ถึงความรู้สึกว่าการถูกทำลายข้าวของอันเป็นที่รักนั้นเป็นอย่างไร

หรือจะเป็นเรื่องของ "พอมดกับผ้าเช็ดหน้าวิเศษ" ซึ่งต้นเรื่องเริ่มจากพอมดที่มีนิสัยชอบอยู่อย่างสันโดษไม่ชอบเห็นใครมีความสุข และเกลียดงานเลี้ยงเป็นชีวิตจิตใจ เมื่อใกล้ถึงวันเฉลิมฉลองในเทศกาลปีใหม่ ซึ่งเป็นวันที่ชาวเมืองต่างรอคอยงานเลี้ยงที่ยิ่งใหญ่ แต่พอมดไม่ต้องการให้มีงานเลี้ยงใดๆ เกิดขึ้น จึงนำผ้าเช็ดหน้าวิเศษผืนใหญ่มากคลุมทับร่างชาวเมืองไว้ ทำให้ทุกคนกลายเป็นหิน ก่อนหนีไปนอนด้วยความสบายใจ

โดยหารู้ไม่ว่าภัยกำลังมาถึงตัว และแล้วก็มีคนวางแผนขโมยผ้าคลุมเพื่อช่วยเหลือให้ทุกคนฟื้นคืนชีวิตอีกครั้ง

เรื่องราวดำเนินไปถึงการต่อสู้ จนพอมดกลายเป็นหิน แต่ด้วยจิตใจที่ให้อภัย อำนาจของผ้าเช็ดหน้าและคำขอของเด็กๆ ทำให้พอมดกลายเป็นคนดี

ทั้งหมดนี้เป็นนิทานจากพี่ๆ นักเล่านิทานกลุ่มกระดานหก เล่าให้เด็กๆ ฟัง ที่ทีเคปาร์ค เมื่อไม่นานนี้

กลุ่มนิทานกระดานหก เป็นพี่น้องกับกลุ่มนิทานแต่มฝืน ที่เกิดจากน้องๆ ที่เรียนวิชาเอกวรรณกรรมสำหรับเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมตัวกันตั้งเป็นกลุ่มตระเวนเล่านิทานทุกๆ ที่ทั้งในเมืองและต่างจังหวัดที่มีเด็กๆ อยากฟังนิทาน เพื่อสร้างรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ

เอกลักษณ์การเล่าของพี่ๆ กลุ่มนี้ เด็กๆ จะได้สนุกกับเหล่าตัวละครที่กระโดดออกมาจากหนังสือมาโลดแล่นอยู่ในโลกความเป็นจริง พร้อมฝึกทักษะการแสดงออกในบทบาทสมมติที่จะช่วยพี่ๆ ในการดำเนินเรื่องจนจบ

"ความคาดหวังของคนเล่านิทานอยู่ที่วัตถุประสงค์ว่าจะสื่ออะไร อยากให้น้องๆ เรียนรู้เรื่องอะไร แต่ที่แน่ๆ เด็กๆ สนุกและได้รับข้อคิดดีๆ ที่สอดแทรกในนิทานแต่ละเรื่อง นำเสียดายที่เด็กไทยมีโอกาสน้อยเพราะหนังสือเด็กดีๆ มีราคาแพงและบางเล่มมีเนื้อหาเดิมๆ น่าเบื่อ" คำบอกเล่าของพีหนุ่ย น.ส.มณฑิรา แซ่เจียง อายุ 26 ปี นักเล่านิทาน หนึ่งในสมาชิกกลุ่มกระดานหก

พีหนุ่ยเล่าต่อว่า นิทานหนึ่งเรื่องเล่าได้หลายรูปแบบในอารมณ์ที่ต่างกัน การเล่านิทานจะเน้นเด็กเป็นสำคัญ จะไม่เล่นละครอัดเทป เพราะนิทานจะแห้ง ไม่มีสีสัน และขาดปฏิสัมพันธ์กับเด็ก ก่อนเล่าจึงเตรียมความพร้อมให้เด็กๆ โดยการดึงความสนใจไม่ว่าจะเป็นการปรบมือ เล่นเกมก่อนเล่าเรื่อง นิทานบางเรื่องได้แต่งเองหรือดัดแปลงบทขึ้นมาใหม่ ความยากในการเล่านิทานอยู่ที่ตัวเด็กและสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยน

ตลอดเวลา และต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้เด็กสนใจและมีส่วนร่วมด้วยก่อน

ยังมีพี่ๆ อีกหลายคนในกลุ่มต่างๆ อาทิ "กลุ่มนิทานแต้มนุ่น" "กลุ่มนิทานนิ้วมือ" ที่จะเล่านิทานประกอบเสียงเพลง การยกย้ายสายตัวประกอบจิ้งหะ เพื่อพัฒนาอารมณ์ กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย "กลุ่มนิทานด้ายร้อยดาว" ที่เด็กๆ จะได้เรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีใหม่ๆ รอบๆ ตัวเรา

บรรยากาศการเล่านิทานในวันนั้น ผู้ฟังตัวน้อยบางคนอยู่ในท่านอนเอกเขนก บ้างก็นั่งตั้งใจฟังและร่วมลุ้นไปกับตัวละครในนิทานจนขอขึ้นไปแจมกับพี่ๆ บนเวทีด้วย จนพี่ๆ ต้องขอพื้นที่สำหรับการแสดงก่อนนะ ในช่วงพักน้อยๆ หลายคนยังได้ประดิษฐ์ตุ๊กตา วาดภาพระบายสี บ้างก็นอนอ่านหนังสือรอเวลา

น้องข้าวปั้น ด.ช.ณัฐพงศ์ คงศรีเจริญ อายุ 7 ขวบ ชั้น ป.1 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก ที่สนุกอยู่กับการทำพวงกุญแจแล้วว่า ชอบนิทานที่พี่ๆ เล่าทั้งสองเรื่องเลย สนุก ลูกสิงโตเกรไม่ตีใคร เป็นเด็กไม่ควรเกร โตขึ้นจะเป็นโจร ไม่มีคนชอบ และถ้าเสียงดัง เดียวโดนพอมดเสกเป็นหิน อยู่บ้านผมชอบให้แม่เล่านิทานให้ฟังก่อนนอน เพราะยังอ่านไม่เป็นครับ

ด้านน้องวิน ด.ช.นนทพันธ์ อินทรศร อายุ 10 ขวบ ชั้นป.5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน บอกว่า ชอบอ่านหนังสือเอง เพราะมีสมาธิทำให้เข้าใจมากกว่า แต่ชอบที่พี่ๆ เล่าให้ฟังเหมือนกัน นิทานเรื่องผ้าเช็ดหน้าวิเศษกับพอมดสอนให้รู้ว่า ต้องรู้จักการให้ออกาสและสอนให้รู้จักทำดี

นิทานในโลกนิทาน....

ยังคงทำหน้าที่สอนเด็กๆ ให้รู้จักความจริง...

ในโลกที่เป็นจริง..เสมอมา

หน้า 22